

PLAŠE

R.A.J.D. ... 29. prosinca 2009 ... 9:00

Za kuropění naša popravčí četa,
dotahla k Hrabalom
sto triceti kilového atleta.

Děcka však místo pašíka,
co sa válal v seně,
zajímalo spíš, jak tlustý je led,
u Hrabalů v bazéně.

Vířa div že nehledal bič:
„Děcka! Od bazéna ruky pryč!“

Čučíme, jak péra z divana,
jak skolila ho Ježkova jediná rana.

A už sa prasa na zemi škube:
„Dělajte, držte ho, ať dost krvi bude!“

Gaza vytáhl čuňa na úctyhodnú výšku,
děti příběhly sa podívat, cože to
má v bříšku.

Strýc Ježků rozjel koncert,
šavle, nože, sekerečka,
prohánal nás všeckých,
pěkně porad dokolečka.

Dráček chopil sa pevně svého díla,
v momentě nám voda všady vrýla.

Provianták hlavu plnú Kačenky,
rozšlápl hnedkaj tri tlačanky.

Strýc Ježků chtěl ho nechat zlynčovat,
křičím: „Enom ho nechte, bude na co
vzpomínat!“.

Rvali sme sa jako saně,
o Vířovi játra v blaně.

Šamanka suše stála u solárního registra,
asi sa šanuje, na porádného silvestra.

Terezka z Valmezka,
měla ponožečky samý chup,
dodala nám na gořalenuku,
tu správnú chuť.

Ze štamprlky léla nám ju rovnú do krčka,
za tu starostlivú péči nemine ju frčka.

Vítečkovi je zle,
estli není v tom!
No nic, zdvímáme sa,
a ide sa dom.

Pyžamko, nový koberec,
vše pokryly zvratky.
Ríkám si: „Měl sas chlapče,
držat trochu zpátky...“

Kýbl pod bradů,
prdel v misy bílé:
„Co sas tak nakotil,
ty jeden debile...“

Kreče v bruchu,
smrteľný stav,
začínám si skládat,
vlastní epitaf.

„Boršičané! Nivničko! Kamarádi!
Mám Vás všeckých rád!
Včíl ňa ale nechte,
tady v klidu spat!“

V devět hodin
už su schopen samostatně stát
a začínám Vám toto psat.

To zas byla akcička,
sme holt dobrá partička!